

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka, ve věci

žalobce: **STRALNET s.r.o.**, IČ: 03528502
sídlem Sochorova 3079/25, 616 00 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Hladíkem
sídlem Lidická 81, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2023, č. j. 8249/1.30/23-4,
sp. zn. S9-2023-186,

takto:

- I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 13. 12. 2023, č. j. 8249/1.30/23-4 **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 19 456 Kč k rukám právního zástupce Mgr. Jiřího Hladíka, advokáta, sídlem Lidická 81, 602 00 Brno, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u krajského soudu žalobce brojí proti rozhodnutí ze dne 13. 12. 2023, č. j. 8249/1.30/23-4 (dále také „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský

kraj (dále jen „inspektorát“ nebo „správní orgán prvního stupně“) ze dne 21. 7. 2023, č. j. 13520/9.30/23-10 (dále jen „rozhodnutí inspektorátu“), kterým inspektorát rozhodl, že se žalobce uznává vinným ze spáchání přestupků, a to dle § 140 odst. 1 písm. g) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), ve znění účinném do 30. 6. 2023, a dle § 33a odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce (dále jen „zákon o inspekci práce“) a uložil žalobci pokutu ve výši 160 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, nesoulad závěrů žalovaného se skutkovým stavem, který byl nedostatečně zjištěn. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Označení kontrolovaného pracoviště – Hortim-International spol. s.r.o., IČ: 479 15 528 (dále jen „Hortim“), na adrese Kšírova 616/242, 619 00 Brno (dále též „pracoviště Kšírova“), nebylo dostatečně identifikováno, neodpovídá žádnému pracovišti, budovám nebo pozemkům. Skutečnosti v katastru nemovitostí jsou přehlíženy. Součástí areálu je více nemovitostí – parc. č. 959/121, parc. č. 959/71, parc. č. 959/64, parc. č. 959/65, parc. č. 959/122, parc. č. 959/148, parc. č. 959/100, vše v k. ú. Horní Heršpice, obec Brno, vedené na LV č. 1180, Katastrální pracoviště Brno-město, Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj. Provozovna je hlášena k jedné části budovy (parc. č. 959/51) a jen k této náleží ohlášená adresa. Zde je administrativní zázemí Hortim a dalších společností. Nejedná se o prostory odpovídající popisu „přípravena“ a „středisko cash&carry“. Kontrola byla zřejmě prováděna na těchto dvou místech, avšak není vymezeno, v jaké části areálu (na jakém pozemku) se kontrola odehrála. Není zřejmé, z čeho názvy vyplývají. Nebyl naplněn § 45 zákona o inspekci práce.
3. Není zřejmé, jakou činností se osoby zabývaly před započítím kontroly. Z úředního záznamu ze dne 12. 5. 2022 nevyplývá, o jakou část areálu se jednalo a není v něm paní L. Z., nar. X (dále jen „paní Z.“) uvedena. Důkazy vykazují nedostatky a trpí rozpory. Žalobce si od Hortim pronajal plochy v rámci jeho areálu a přes předložení nájemních smluv se správní orgány vyjádřily odmítavě. Záznam o zjištění na místě ze dne 17. 2. 2022 uvádí jednotlivá pracoviště, avšak neznámo, v jaké části haly. Mezi osobami přesouvajícími se mezi jednotlivými stoly není paní Z. ani paní M. R., nar. X (dále jen „paní R.“), přitom z ostatních důkazů vyplývá, že k přesunu dojít mělo. Potvrzení přítomnosti paní Z. a paní R. na kontrolovaném pracovišti nevyplývá ani z provedených součinností na místě. Výslech pracovníků nebyl proveden. Obě pracovnice sice zmiňují, co na pracovišti dělají, ale není zjevné, o jaké pracoviště se jedná. Jediným důkazem, z něž správní orgány čerpají, je seznam kontrolovaných fyzických osob, který byl vyhotoven v rámci ztotožnění cizinců, nedostatečně rozumějících českému jazyku. Uvedený důkaz neprokazuje v souhrnu s ostatními důkazy to, že obě na místě kontroly byly již od počátku kontroly. Podpis a osobní údaje nejsou dostačujícím důkazem. Primárním momentem zahájení kontroly a shledání faktického výkonu činnosti se musí odvíjet od místa zahájení kontroly ve smyslu zákona o inspekci práce. Při identifikaci musely opustit dosavadní pracoviště. Nelze argumentovat fakticitou výkonu jejich pracovní činnosti, není totiž jisté, na jakém místě nacházely před zahájením a v době zahájení kontroly. Většina pracujících byla shromážděna k prokázání totožnosti. Seznam osob byl uskutečněn nikoli při výkonu pracovní činnosti, ale v rámci shromáždění neznámo, ve které části areálu. To, že se paní Z. a paní R. nacházely v kontrolovaném místě, nevyplývá ani z doložené pracovní dokumentace. Důkazy prokazují

pouze, že se nacházely v areálu. Není zde příčinná souvislost mezi výkonem pracovní činnosti a provedenou kontrolou. V závěru žalobce navrhuje provedení ohledání nemovitostí nacházející se v areálu na adrese Kšírova.

4. Odvolání žalobce shrnuje žalovaný pouze k argumentaci stran § 309 odst. 2 písm. f) zákoníku práce a dezinterpretuje ji jakožto obranu k nesprávnému zákonnému ustanovení, neboť měl být porušen § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce. Napadené rozhodnutí je podle žalobce nepřezkoumatelné – rozsudek Krajského soudu v Brně byl též nepřijatelnou interpretací. Obě ustanovení míří k ochraně práv zaměstnance a rovnosti postavení při ohodnocení. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 19. 7. 2023, č. j. 10 Ads 33/2023-60. To, že žalobce nestanovuje podmínky o mzdě není pravdou ani v právním, ani ve skutkovém slova smyslu. Žalovaný musí nejen interpretovat znění ujednání mezi smluvními stranami, ale i ověřit, zda fakticita výkonu a uplatňování práv a povinností odpovídá sjednanému. Z ničeho nevyplývá, že by ujednání v případě žalobce odporovalo zákonným požadavkům či judikaturním závěrům. Správní orgány neuvádí žádné rozhodnutí soudu shodné s problematikou případu. Naplnění podmínek je možno prokázat mzdovými výměry či jinými důkazy. Dle teleologického výkladu § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce je hlavní prioritou informovanost zaměstnance o rovnosti jeho postavení. Zvolená smluvní konstrukce odpovídá odkazu v písemné smlouvě na jinou listinu. Pro závěr o naplnění materiální stránky přestupku nejsou dostatečné důkazy. Musely by být zkoumány pracovní a mzdové podmínky jednotlivých zaměstnanců. Za významné okolnosti lze považovat faktické dodržení principu rovnosti mezi zaměstnanci agentury práce a zaměstnanci uživatele (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45).
5. Správní trest uložené pokuty ve výši 160 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč jsou nespravedlivé a nezákonné. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný soudu navrhl zamítnutí žaloby. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a odvolacího správního orgánu tvoří jeden celek. Žalobce nepřichází s ničím novým. Je nepochybné, na jaké adrese byla kontrola prováděna, a kdo byl na pracovišti zjištěn. Inspektorát se přítomností paní Z. a paní R. nezabýval, neboť námitka byla poprvé vznesena až v odvolání. Tyto byly při kontrole ztotožněny předloženými pasy a další dokumenty.
7. To, zda byly zaměstnanci odměňováni jinak než dočasně přidělení zaměstnanci, nebylo předmětem přestupkového řízení. Ten tkvěl v nedostatku dohody o dočasném přidělení. Doložené trojstranné právní jednání (písemný pokyn a dohoda o dočasném přidělení v jednom) neobsahovalo informace o pracovních a mzdových podmínkách srovnatelného zaměstnance uživatele. Byla zde pouze prohlášení zaměstnanců, že byli informováni o pracovních a mzdových podmínkách srovnatelného zaměstnance uživatele. To nenaplnňuje ust. § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce.
8. Správní orgány se zabývaly materiální stránkou přestupku a odůvodnily její naplnění, přičemž neshledaly přidružené významné okolnosti, které by naplnění společenské škodlivosti vylučovaly.

IV. Replika žalobce

9. Žalobce setrval na dosavadních tvrzeních. Vyjádřil se k již k podaným námitkám a mj. uvedl, že žalovaný nedokázal ve svém vyjádření ani rozhodnutích vyvrátit námitky žalobce, že provozovna společnosti Hortim je hlášena toliko k jedné části budovy a stejně tak se nevypořádal s rozpory v záznamu o zjištění na místě. Žalovaný nevyvrátil namítané vady rozhodnutí inspektorátu ohledně paní Z. a paní R. a nereagoval na namítané rozpory záznamu o zjištění na místě ze dne 17. 2. 2022 a úředního záznamu ze dne 12. 5. 2022, vč. jeho příloh.
10. Žalovaný není schopen reagovat na teleologický výklad § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce ani na rozsudek NSS č. j. 10 Ads 33/2023-60 a ve vyjádření neodůvodnil, proč nepřistoupil k navrhovaným důkazům (svědeckým výpovědím), které by vyvrátily tvrzení, že přidělení zaměstnanci věděli o mzdových podmínkách a řádně nezkoumal materiální stránku přestupku.

V. Doplnění žaloby

11. Žalobce v doplnění žaloby rozšířil svou argumentaci stran výsledku svědků. Žalobce vytýkal správním orgánům jejich neprovedení. Žalovaný vycházel pouze z obsahu protokolu o kontrole, seznamu osob a poskytnutých písemných součinností. Takové podklady nelze považovat za dostačující, zejména sdělení v rámci poskytnutí součinnosti, těmi je zjišťován toliko skutkový stav v rámci kontroly (analogicky je třeba aplikovat rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2024, č. j. 6 Ads 307/2023-24). Protokol o kontrole nemůže představovat jediný podklad pro rozhodování (viz rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2023 č. j. 10 Ads 235/2021-31) a čtením jeho obsahu nelze nahrazovat svědecké výpovědi (viz rozsudky NSS ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, ze dne 13. 2. 2014, č. j. 6 Ads 46/2013-35, nebo ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115). Ačkoli výjimečně lze dokazovat i protokolem, takový postup je možný pouze pokud nebyl zpochybněn obsah protokolu v podaných námitkách, účastník řízení byl nečinný a důkaz protokolem o kontrole byl proveden za účasti účastníka řízení (viz rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2018, č. j. 2 Ads 25/2018-28). O takovou situaci se však v daném řízení zjevně nejednalo. Žalobce uváděl nedostatky, které v protokolu o kontrole a ve zjištěních spatřuje.
12. Tímto postupem došlo k zásahu do práva žalobce být přítomen u výsledků svědků a pokládat jim otázky ve smyslu § 82 odst. 3 zákona odpovědnosti za přestupky a čl. 38 odst. 2 Listiny. Takové pochybení nelze považovat za marginální vzhledem k trestnímu charakteru přestupkového řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2024, č.j. 6 Ads 344/2023-30).

VI. Posouzení věci soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **je důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci na ústním projednání netrvali.
14. Podstatu nyní projednávané věci tvoří nesouhlasná polemika žalobce se závěry správního orgánu prvního stupně, aprobevované žalovaným, ohledně kontroly pracoviště, kdy mělo být zjištěno porušení zákona o zaměstnanosti a zákoníku práce.

15. Soud při meritorním posouzení důvodnosti žaloby vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy.
16. Dle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že zastřené zprostředkovává zaměstnání podle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti nebo výkon zastřeného zprostředkování zaměstnání umožní.
17. Dle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti se pro zastřeným zprostředkováním zaměstnání rozumí činnost právnické osoby nebo fyzické osoby, spočívající v pronájmu pracovní síly jiné právnické osobě nebo fyzické osobě, aniž by byly dodrženy podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti.
18. Dle ust. § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti se zprostředkováním zaměstnání rozumí zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, která práci přiděluje a dohlíží na její provedení (uživatel).
19. Dle § 33a odst. 1 písm. d) zákona o inspekci práce se přestupku dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že jako uživatel nezajistí, aby dohoda o dočasném přidělení zaměstnance agentury práce obsahovala údaje stanovené v § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce nebo tyto údaje uvede nepravdivě.
20. Podle § 308 odst. 1 písm. f) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“) musí dohoda agentury práce s uživatelem o dočasném přidělení zaměstnance agentury práce obsahovat *„informace o pracovních a mzdových nebo platových podmínkách zaměstnance uživatele, který vykonává nebo by vykonával stejnou práci jako dočasně přidělený zaměstnanec, s přihlédnutím ke kvalifikaci a délce odborné praxe (dále jen „srovnatelný zaměstnanec“).*“
21. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce v podané žalobě uplatnil rovněž námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, zabýval se krajský soud nejprve otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž vadou natolik závažnou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.
22. K uvedené námitce zdejší soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok
a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem
a kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.

23. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaný ve vztahu k žalobcem uplatněným námitkám zaujal a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěl. Napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, o čemž svědčí i skutečnost, že žalobce se závěry žalovaného obsírně polemizuje, a proto krajský soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.
24. Je důležité předeslat, že v případě, že se odvolací orgán ztotožní s důvody, které vedly správní orgán prvního stupně k uznání žalobce vinným ze spáchání přestupku, není pochybením, pokud odvolací orgán (v daném případě žalovaný) u odvolacích námitek postupoval tak, že odkázal na prvostupňové rozhodnutí a tento odkaz dále doplnil o několik dalších vět. Tedy pokud žalovaný tyto důvody považuje za dostatečné, není povinen ve svém rozhodnutí obsáhle rozvádět závěry a argumentaci, k nimž dospěl již inspektorát, či uvádět důvody další. Přináší-li odvolání nové argumenty a skutečnosti, musí na ně odvolací orgán reagovat. Rozhodnutí inspektorátu je pečlivě odůvodněno, jsou zde odkazy na zákonná ustanovení a judikaturu, nadto prvostupňové rozhodnutí a rozhodnutí odvolacího orgánu (v daném případě napadené rozhodnutí) tvoří dle konstantní judikatury správních soudů jeden celek. V této souvislosti soud připomíná, že správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada znamená, že řízení představuje jeden celek až do vydání rozhodnutí a pojímá se dohromady (ve svém komplexu). Jako jeden celek jsou vnímána také všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek ze dne 15. 3. 2017, č. j. 5 Azs 270/2016-39). Pokud žalobce v rámci odvolání opakoval námitky, s nimiž se již prvostupňový orgán vypořádal ve svém rozhodnutí, žalovaný mohl toliko na toto rozhodnutí odkázat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2008, č. j. 6 As 1/2007-145; všechna zde citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Takový postup nemůže vést k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí sice není obsáhlé stran odpovědi na námitky žalobce k přestupku podle § 33a odst. 1 písm. d) zákona o inspekci práce, neboť žalobce odkazoval na jiné ustanovení (§ 309 namísto § 308 zákoníku práce), avšak k uvedenému se již vyjádřil inspektorát. To, že správní orgány taktéž nepřipadně argumentovaly rozsudkem zdejšího soudu, nemění nic na skutečnosti, že žalobce svými námitkami v odvolání určil rozsah přezkumu žalovaným.
25. K tomuto soud dále považuje za důležité uvést, že žalobní námitky se v mnohém neliší od námitek uplatněných žalobcem v odvolání. Jak Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) setrvale judikuje, v žalobě je třeba odlišovat uplatněné žalobní námitky a jednotlivé dílčí argumenty na jejich podporu. Správní soud má povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými žalobními námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí argument či tvrzení žalobce (viz rozsudek ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54). Odkáže-li soud v případě shody mezi svým názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění, jde o běžnou a možnou praxi, neboť není smyslem soudního přezkumu opakovat již dříve vyřčené (srov. např. rozsudek

Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

26. Ze spisového materiálu soud zjistil, že inspektorát dne 17. 2. 2022 zahájil v hale společnosti Hortim na pracovišti Kšírova kontrolu dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“). Předmětem kontroly bylo dodržování pracovněprávních předpisů dle § 126 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, se zaměřením na umožnění výkonu nelegální práce a výkon nelegální práce, zprostředkování zaměstnání, výkon nelegální práce fyzickými osobami. Na základě této kontroly byl vyhotoven Protokol o kontrole ze dne 27. 7. 2022, č. j. 5689/9.71/22-16 (dále jen „Protokol o kontrole“).
27. Při výkonu práce byli mezi zaměstnanci různých společností zjištěny také fyzické osoby: S. B., nar. X, ukrajinské státní příslušnosti (dále jen „paní B.“), která do Seznamu kontrolovaných fyzických osob (dále jen „Seznam“) uvedla, že pro obviněného pracuje jako koordinátorka na základě pracovní smlouvy (Seznam odmítla podepsat); paní R., která do Seznamu uvedla, že na pracovišti přebírá hrozny a lepí etikety, jejím zaměstnavatelem je společnost EKLEONA s.r.o., IČO: 036 14 387 (dále jen „společnost EKLEONA“), paní Z., která do Seznamu uvedla, že na pracovišti přebírá hrozny a lepí etikety, že jejím zaměstnavatelem je společnost SoltecConn, spol. s r.o., IČO: 078 81 843 (dále jen „společnost SoltecConn“); M. R., nar. X, rumunské státní příslušnosti (dále jen „paní R.“), která do Seznamu uvedla, že čistí a etiketuje ananasy, a že jejím zaměstnavatelem je společnost Hortim; A. L., nar. X, rumunské státní příslušnosti (dále jen „pan L.“), který do Seznamu uvedl, že tiskne etikety na lepení na dýně, a že jeho zaměstnavatelem je Andrey; A.-D. C., nar. 20. 2. 1987, rumunské státní příslušnosti (dále jen „pan C.“), který do Seznamu uvedl, že tiskne etikety na lepení na dýně, a že jeho zaměstnavatele je Kostel; S. S., nar. X, ukrajinské státní příslušnosti (dále jen „pan S.“), který do Seznamu uvedl, že skládá mandarinky a překládá palety a v políčku zaměstnavatele byla přeškrtnuta společnost FORUM GROUP, s.r.o., IČO: 283 56 659 (dále jen „společnost FORUM“); V. H., nar. X, ukrajinské státní příslušnosti (dále jen „pan H.“), který do Seznamu uvedl, že tiskne etikety, a že jeho zaměstnavatelem je MAZRO; M. N., nar. X, ukrajinské státní příslušnosti (dále jen „paní N.“), která do Seznamu uvedla, že přebírá rajčata, mandarinky, tiskne etikety, a že jejím zaměstnavatelem je společnost FORUM.
28. Na pracovišti byly pořízeny fotokopie dokumentů. K panu S. – Pracovní smlouva ze dne 18. 4. 2017 (zaměstnavatel žalobce); k paní Z. – Cestovní příkaz, Dohoda o provedení práce ze dne 14. 2. 2022 (zaměstnavatel společnost SoltecConn), Povolení k zaměstnání č. j. BOA-9933/2021-za; k paní R. – Cestovní příkaz, Dohoda o provedení práce ze dne 17. 1. 2022 (zaměstnavatel společnost EKLEONA), Povolení k zaměstnání č. j.: BOA83/2022-za. Při kontrole inspektorátu poskytly součinnost povinné osoby: R. K.l, nar. X (dále jen „pan K.“), M. B., nar. X (dále jen „paní B.“), T. R., nar. X (dále jen „pan R.“), J. K., nar. X (dále jen „pan K.“), V. K., nar. X (dále jen „pan K.“), R. B., nar. X (dále jen „pan B.“), A. S., nar. X (dále jen „pan S.“), L. K., nar. X (dále jen „pan K.“). Na pracovišti byly inspektorátu předloženy Seznamy pracovníků různých dodavatelů a Seznam kontaktů na dodavatele.
29. Žalobce byl posléze uznán vinným z přestupku dle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti, neboť umožnil výkon zastřenému zprostředkování zaměstnání dle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti. Důvodem bylo, že si žalobce od společnosti SoltecConn ve dnech 15. 2. 2022 a 17. 2. 2022 pronajímal na základě smlouvy o dílo pracovní sílu v podobě

zaměstnankyně paní Z. a od společnosti EKLEONA v období od 1. 2. 2022 do 17. 2. 2022 pronajímal na základě smlouvy o dílo pracovní sílu v podobě zaměstnankyně paní R. Výkon práce spočíval v práci skladového manipulanta, ručního balíče a třídiče ovoce a zeleniny na pracovišti společnosti Hortim, s níž měl uzavřenu Smlouvu o podmínkách pro poskytování služeb ze dne 20. 12. 2021, konkrétně do haly na adrese Kšírova 616/242, 619 00 Brno, čímž dle správních orgánů nebyly dodrženy podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti.

30. Dále byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 33a odst. 1 písm. d) zákona o inspekci práce, neboť jako uživatel nezajistil, aby dohody o dočasném přidělení ze dne 31. 12. 2021 zaměstnanců společnosti FORUM: 1) pan C., 2) pan L. 3) pan H. 4) paní N. 5) paní R. 6) pan S., kteří byli dne 17. 2. 2022 dočasně přiděleni k obviněnému k výkonu práce na pracovišti haly společnosti Hortim na adrese Kšírova, obsahovaly informaci o pracovních a mzdových podmínkách zaměstnance uživatele, který vykonává nebo by vykonával stejnou práci jako dočasně přidělený zaměstnanec, s přihlédnutím ke kvalifikaci a délce odborné praxe, čímž byl porušen § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce.
31. Za uvedené přestupky bylo žalobci dle § 35 písm. b) a dle § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložena pokuta dle § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti, ve znění účinném do 30. 6. 2023, ve výši 160 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Přestupek dle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti

32. Žalobce namítá nedostatečnou konkretizaci místa kontroly, s touto námitkou se správní orgány vypořádaly nedostatečně. Tuto námitku žalobce uváděl již v řízení u inspektorátu a v odvolání. Dle žalobce je vymezení místa příliš široké.
33. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že daná adresa (619 00 Brno, Kšírova 616/242) je zapsána ve veřejných rejstřících jako adresa provozovny žalobce a společnosti Hortim, a společnost EKLEONA svoji zaměstnankyni paní R. cestovním příkazem vysílala k práci na ulici „Brno, Kšírova“, čímž jí také určila místo výkonu práce a toto potvrdila docházkou za měsíc únor 2022, taktéž vedenou na pracoviště Brno, Kšírova. Společnost SoltecConn vysílala paní Z. cestovním příkazem na stejné pracoviště, což též bylo potvrzeno docházkou za měsíc únor 2022.
34. Dle inspektorátu místo provedení kontroly bylo pracovištěm žalobce, kde tento plnil své obchodní závazky vůči společnosti Hortim a využíval služeb dodavatelů, tj. společností SoltecConn, EKLEONA a FORUM. Pracoviště „*haly společnosti Hortim-International spol. s r.o., IČ: 47915528, na adrese Kšírova 616/242, 619 00 Brno*“, je dostatečně určité, aby nemohlo dojít k záměně. Skutečnost, že společnost Hortim má v daném areálu více nemovitostí zapsaných na několika listech vlastnictví, jak vyplývá z katastru nemovitostí, nezpůsobuje neurčitost toho, kde byla kontrola provedena. Z veřejných rejstříků – ze živnostenského rejstříku vyplývá, že jak společnost Hortim, tak žalobce, mají provozovnu podnikatelské činnosti označenu a zapsanu na adrese „*Kšírova 616/242, 619 00 Brno*“. S názorem správních orgánů o dostatečnosti takového označení se soud ztotožňuje. Adresa je vymezena přesně, stejně jako společnost, na jejíž adrese kontrola byla provedena, a to právě společnost Hortim. Tvrzení žalobce, že se na uvedené adrese nachází provozovny jiných společností, tak není relevantní, neboť společnost byla jasně vymezena. Není nutno přesně specifikovat, o jakou část se jednalo. Skutečnost, kterou žalobce uvádí, tedy že

provozovna je hlášena toliko k jedné části budovy, neznamená automaticky, že místo kontroly je uvedeno nesprávně, mohlo dojít k záměně a mohlo to mít vliv na nezákonnost napadeného rozhodnutí. Lze jednoznačně dovodit, o jaké místo se jednalo, o čemž svědčí i adresy zapsané ve veřejných rejstřících. Není nutno specifikovat část areálu či přesně na kterém pozemku byla kontrola provedena. Na tom nic nemění ani skutečnost, že přesné místo kontroly nevyplývá z nákresu. Uvedené nezpůsobuje neurčitost toho, kde byla kontrola provedena.

35. Označení v „přípravně“ a ve „středisku cash&carry“ je dostačující – je jasné, že se jedná o prostory společnosti Hortim a že ze strany inspektorů došlo k jejich označení s ohledem na činnosti v nich prováděné. Pokud žalobce namítá, že si inspektorát jednotlivá pracoviště označuje, aniž by bylo zřejmé, z čeho takové názvy vyplývají, a že kontrolovaná osoba ani žalobce taková označení na svých pracovištích neužívá, jedná se o námitku irelevantní. Tato skutečnost neměla na samotné řízení a kontrolu jakou takovou žádný vliv. Naopak takovému postupu lze přisvědčit pro bližší představu, o jaké práce se v jednotlivých místech jednalo.
36. Žalobce vzhledem k uvedenému spatřuje rozpor s § 45 zákona o inspekci práce, dle kterého se pracovištěm kontrolované osoby *rozumí místa určená nebo obvyklá pro výkon činnosti kontrolované osoby, včetně jiného místa, než je pracoviště zaměstnavatele, je-li tam vykonávána práce na dálku nebo služba z jiného místa. Za činnost kontrolované osoby se považuje zajišťování výroby nebo poskytování služeb, jakož i jiná činnost vykonávaná podle zvláštních právních předpisů*. Krajský soud však rozpor s tímto ustanovením neshledal. Předmětná pracoviště lze považovat za místa určená nebo obvyklá pro výkon činnosti kontrolované osoby, ostatně společnost Hortim má předmětné haly ve vlastnictví a má zde hlášenu provozovnu. Kontrolující osoby nemají povinnost ověřovat svoji přesnou polohu v katastru nemovitostí, uvedená adresa je tak dostačující. Navrhované ohledání nemovitosti není třeba provést – jak již bylo několikrát uvedeno, místo kontroly bylo vymezeno dostatečně.
37. Správní orgány se těmito námitkami žalobce zabývaly dostatečně a jelikož žalobce neuvádí nové okolnosti, krajský soud ve zbytku na rozhodnutí inspektorátu a napadené rozhodnutí odkazuje.
38. Žalobce dále namítá, že na tomto místě nebyla dle úředního záznamu ze dne 12. 5. 2022 zjištěna paní Z. V tomto úředním záznamu však není žádný seznam osob, je v něm uvedeno, že zástupce společnosti neměl žádné doklady týkající se kontrolovaných fyzických osob patřících pod žalobce a že podrobnosti je nutno zjistit u žalobce.
39. Co se týče námitky stran nájemních smluv a tedy toho, že se jednalo o prostory žalobce, krajský soud odkazuje na rozhodnutí inspektorátu, v němž je uveden průběh kontroly. Inspektorka do nákresu půdorysu zakreslila pronajatá pracoviště a zaznamenala rozmístění jednotlivých druhů ovoce a zeleniny. V rohu přípravní v místě, které bylo dle smlouvy pronajato žalobci, se nacházel prostor se stroji určenými k tisku etiket, které využívali pracovníci všech společností. Dále je popsáno, které části byly pronajaty více subjektům. Je také zaznamenáno, že některé fyzické osoby vykonávaly v průběhu kontroly na pracovišti činnost mimo prostor pronajatý dané společnosti, a kontrolou zadávacího protokolů bylo zjištěno, že některé fyzické osoby vykonávaly v průběhu kontroly na pracovišti činnost neodpovídající těmto zadávacím protokolům. Jednotlivé pronajaté prostory nebyly na pracovišti nijak označeny ani od ostatních odděleny, naopak přípravná tvořila jeden celek – jednalo se o halu, ve které byly rozmístěny stoly, palety, bedny s ovocem a zeleninou, dále

váhy a etiketovače. Většina pracovníků zde prováděla činnost spočívající ve vizuální kontrole, přebírání a třídění ovoce a zeleniny, skládání ovce a zeleniny do beden, vážení a etiketování ovoce a zeleniny apod. Po pracovišti se pohybovaly paletové vozíky, které v době kontroly obsluhovali pracovníci. Na pracovišti nebyli přítomni žádní koordinátoři, vyjma paní B., která byla koordinátorkou žalobce. Inspektorka popsala, že na bednách s ovocem a zeleninou byly nalepeny pouze štítky se specifikací daného ovoce a zeleniny. Kromě štítků nebyly bedny nijak označeny. Nebylo možné rozlišit, která společnost dané ovoce či zeleninu zpracovala. Kontrolou předložených zadávacích protokolů bylo zjištěno, že společnost Hortim zadávala jednotlivým společnostem podrobné pokyny, jak mají s daným ovocem a zeleninou pracovat (v případě žalobce: „*Bluma červená skládán J.Afrika 55+*“ uvedeno „*KARLOVY VARY, hnilobu a blátivé vyhodit, dobré egal, ODJEZD DO 13 HODIN*“). Bylo zjištěno, že nájemní smlouvy měly zastírat skutečné fungování pracoviště, kdy osoby z jiných společností vykonávaly práce na pronajatých prostorech jiné společnosti a které neměli být jimi provedeny.

40. Z uvedeného tedy jasně vyplývá, že nájemní smlouvy nebyly dodržovány či byly uzavřeny účelově, a to právě pro případ kontroly. Nelze je tak považovat za důkaz prokazující, že by paní R. a paní Z. pracovaly právě pro žalobce.
41. Žalobce namítá nedostatečnou konkretizaci místa kontroly a zpochybňuje přítomnost paní R. a paní Z. na pracovišti.
42. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, paní R. je uvedena v Seznamu kontrolovaných osob na pracovišti ze dne 17. 2. 2022 (pozn. *žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl nesprávný rok 2021*), a to pod č. 12 a je identifikována datem narození, číslem pasu, uvedením zaměstnavatele, povolením k zaměstnání, Dohodou o provedení práce ze dne 17. 1. 2022. Záznam je jí podepsán. Společnost EKLEONA po celou dobu kontroly a přestupkového řízení nezpochybňovala její přítomnost a práci na pracovišti, ale naopak k ní sama doklady dodávala. Sám žalobce ve sdělení ze dne 25. 3. 2022 uvedl, že paní R. byla u společnosti EKLEONA zaměstnána na základě dohody o provedení práce, že byla ke společnosti STRALNET vyslána na pracovní cestu. K tomuto soud dodává, že paní R. byla identifikována na základě pasu, který musel obsahovat její fotografii.
43. K námitce o nedostatku důkazů svědčících o přítomnosti paní Z. na pracovišti žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na Seznam kontrolovaných osob na pracovišti (ze dne 17. 2. 2022, pozn. *žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl nesprávný rok 2021*), mezi nimiž je uvedena paní Z., a to pod č. 13, je identifikována datem narození, číslem pasu, uvedením zaměstnavatele, povolením k zaměstnání, Dohodou o provedení práce ze dne 14. 2. 2022. Záznam je jí podepsán. Žalovaný uvedl, že společnost SoltecConn po celou dobu kontroly a přestupkového řízení nezpochybňovala její přítomnost a práci na pracovišti, ale naopak k ní sama doklady dodávala a sám zástupce ve sdělení ze dne 28. 3. 2022 uvedl, že paní Z. byla u společnosti SoltecConn zaměstnána na základě dohody o provedení práce, že byla ke společnosti STRALNET vyslána na pracovní cestu. Zdejší soud nespaturuje rozpor v tvrzeních správních orgánů (*paní Z. vykonávala činnost v průběhu kontroly mimo prostor pronajatý dané společnosti, dále je však tvrzeno, že měla vykonávat pracovní úkol v místě jiné společnosti, než u jaké měla vykonávat pracovní cestu*), neboť tato neměla vykonávat práci u společnosti Hortim, což odpovídá oběma tvrzením uváděným žalobcem. Soud k tomuto dodává, že paní R. byla identifikována na základě pasu, který musel obsahovat její fotografii, tudíž nemohlo dojít k záměně. Námitka je tak nedůvodná.

44. Dle žalobce z doložené pracovní dokumentace žalobcem (místo výkonu práce pouze „Brno, Kšírova“, viz cestovní příkaz ze dne 14. 2. 2022) prokazují, že se v areálu obě pracovnice nacházely, ale neprokazují jejich přítomnost přímo v kontrolované prostoru, ať již byl kdekoli v areálu.
45. Vzhledem k uvedenému nemá zdejší soud pochybnosti o tom, že jak paní R., tak paní Z. se na místě kontroly nacházely, neboť byly ztotožněny inspektorátem. Nelze však s jistotou uzavřít, kde přesně byly ztotožněny a jakou činnost vykonávaly.
46. Krajský soud se zabýval tím, zda je Seznam dostatečným důkazem ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2024 č. j. 6 Ads 307/2023-24.
47. V replice a v doplnění žaloby se žalobce vyjadřuje ke svědeckým výpovědím – podklady pro rozhodnutí správních orgánů dle něj nebyly dostačující (rozsudek NSS č. j. 6 Ads 307/2023-24). V tomto rozsudku NSS uvádí, že ze záznamu o podání vysvětlení nelze dovozovat skutková zjištění, avšak jeho obsah se může promítnout do hodnocení ostatních důkazů a že nemůže jít o jediný podklad pro rozhodování a čtením jeho obsahu nelze ve správním řízení nahrazovat plnohodnotné svědecké výpovědi. Závěry týkající se podání vysvětlení dle § 137 správního řádu dopadají analogicky též na blíže nespecifikovaná vyjádření osob učiněná v rámci kontroly před zahájením správního řízení, ať již projevená v rámci poskytnutí součinnosti dle § 8 písm. f) kontrolního řádu nebo jako přímé ústní sdělení kontrolnímu orgánu při šetření na místě.
48. Dle žalobce by tak měly správní orgány vyslechnout paní R. a paní Z. a krajský soud se s touto námitkou žalobce ztotožnil a považuje ji za důvodnou.
49. Soud se zabýval rovněž tím, zda je na případ žalobce možné aplikovat závěry z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2023, č. j. 7 Ads 198/2022-21. Dle tohoto by nebylo nutné osoby vyslechnout, pokud by žalobce neuvedl, jaké nové informace by mohly provedené výslechy do řízení nad rámec informací zjištěných při kontrole pracoviště přinést. Žalobce uvedl v návrhu k provedení dalších důkazů ze dne 5. 6. 2023, že je třeba výslech provést ke zjištění pravosti a správnosti listiny (Seznamu) s tím, že tato neosvědčuje místo kontroly – kde byly osoby kontrolovány (na vrátnici či před budovou) a ve svém odvolání (Doplnění odvolání ze dne 25. 8. 2023), že výslech svědkyň může prokázat, že se pracovnice na pracovišti v době kontroly nenacházely. Žalobce dostatečně vyjevil nesouhlas s vyjádřením osob a jejich zápisem v Seznamu a navrhl výslech těchto osob jako svědků. Pochybení spočívající v neprovedení těchto výslechů vedlo v nynějším případě důvodně k závěru o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu (na rozdíl od případu řešeného v rozsudku č. j. 7 Ads 198/2022-21, v němž soud shledal skutkový stav i bez provedených výslechů za dostatečný).
50. Soud má za to, že na případ žalobce tak lze aplikovat závěry z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2024 č. j. 6 Ads 307/2023-24. Přítomnost pracovníků byla postavena najisto, a to právě jejich ztotožněním prostřednictvím jejich pasů. Protože přítomnost a činnost pracovníků během kontroly není doložena žádnými jinými důkazy, než Seznamem, krajský soud považuje za nezbytné paní Z. a paní R. vyslechnout. Je totiž nepochybné, že provedení svědeckých výpovědí těchto osob by pomohlo situaci ozřejmit, minimálně pokud jde o jejich činnost v době zahájení kontroly.
51. Postupem inspektorátu tak došlo k zásahu do práva žalobce být přítomen u výslechu a pokládat svědkům otázky ve smyslu § 82 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti

za přestupky a čl. 38 odst. 2 Listiny. Nejedná se přitom o marginální pochybení vzhledem k trestnímu charakteru přestupkového řízení (viz rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2024, č. j. 6 Ads 344/2023-33).

Přestupek § 33a odst. 1 písm. d) zákona o inspekci práce

52. Žalobce namítá, že odvolání žalobce ze dne 21. 7. 2023 shrnuje žalovaný pouze k bodu argumentace, ve které se dotýká také ustanovení § 309 odst. 2 písm. f) zákoníku práce. Uvedené dezinterpretuje jakožto obranu žalobce k nesprávnému zákonnému ustanovení, když žalobci je kladeno za vinu porušení § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce. K ostatním argumentům se poté žalovaný vyjadřuje tak, že námitky žalobce jsou zcela irelevantní k podstatě věci. Obě ustanovení § 308 odst. 1 písm. f) a § 309 odst. 2 písm. f) zákoníku práce však svojí podstatou míří ke stejnému cíli, tedy k ochraně práv zaměstnance a rovnost postavení z hlediska pracovního ohodnocení. K tomuto odkazuje žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 19. 7. 2023, č. j. 10 Ads 33/2023-60.
53. Vzhledem k tomu, že žalobce se vyjadřoval v odvolání k § 309 odst. 2 písm. f) zákoníku práce, je logické, že žalovaný svým odůvodněním reagoval na jeho námitky. Předmětný rozsudek není nijak v rozporu s postupem žalovaného, žalobcem citovaná část se týká toho, že podmínky musí být srovnatelné. Lze souhlasit se žalobcem, že § 308 odst. 1 písm. f) a § 309 odst. 2 písm. f) zákoníku práce svojí podstatou míří ke stejnému cíli, to však nic nemění na nutnosti vypořádat se s námitkami žalobce a tyto nevypořádávat nad jejich rámec (§ 89 odst. 2 správního řádu – správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává správní orgán jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání).
54. Správní orgány uzavřely, že žalobce že jako uživatel nezajistil, aby dohody o dočasném přidělení ze dne 31. 12. 2021 zaměstnanců společnosti FORUM GROUP, s.r.o., IČ: 28356659: A.-D. C., nar. X, A. L., nar. X, V. H., nar. X, M. N., nar. X, M. R., nar. X, S. S., nar. X, kteří byli dne 17. 2. 2022 dočasně přiděleni k obviněnému k výkonu práce na pracovišti haly společnosti Hortim na adrese Kšírova, obsahovaly informaci o pracovních a mzdových podmínkách zaměstnance uživatele, který vykonává nebo by vykonával stejnou práci jako dočasně přidělený zaměstnanec, s přihlédnutím ke kvalifikaci a délce odborné praxe, čímž bylo porušeno ust. § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce.
55. Dle žalobce není uvedené pravdou ani v právním ani ve skutkovém slova smyslu a poukazuje, že se žalovaný musí vypořádat i s předmětem ochrany této zákonné normy, a nejen interpretovat znění ujednání mezi smluvními stranami, ale ověřit, zdali fakticita výkonu a uplatňování těchto práv a povinností odpovídá nebo neodpovídá sjednanému.
56. Inspektorát uvedl, že v písemných dohodách agentury práce s uživatelem o dočasném přidělení zaměstnance agentury bylo uvedeno pouze prohlášení, že „... pracovní a mzdové podmínky u jeho zaměstnanců, vykonávajících stejných nebo obdobný druh práce, odpovídají podmínkám zaměstnance dle této smlouvy s ohledem na jeho kvalifikaci a délku trvání jeho odborné praxe.“ Správní orgán prvního stupně dále upozornil, že informace o srovnatelných pracovních a mzdových nebo platových podmínkách musí být uvedeny přímo v dohodě o dočasném přidělení, neboť se vztahují nejen k náplni práce zaměstnance, ale také k časovému období dočasného přidělení. Dohoda o dočasném přidělení musí být individualizovaná ke každému dočasně přidělenému zaměstnanci (dvoustranného právního jednání uživatele a agentury práce), a prohlášení o srovnatelnosti podmínek není splněním dané povinnosti. Není vůbec zřejmé, jaké měly být pracovní podmínky (směnnost, délka směny, dovolená

atp.) a mzdové podmínky (základní výše odměny, příplatky, bonusy atp.) srovnatelného zaměstnance žalobce jako uživatele. Ani odkaz zástupce na čl. IV. dohody o dočasném přidělení (nazvaný jako pokyn), obsahující „prohlášení“ dočasně přidělovaného zaměstnance, že *„byl informován o pracovních a mzdových podmínkách srovnatelného zaměstnance uživatele“*, neznamená dle inspektorátu splnění povinnosti obviněného jako uživatele v dohodě o dočasném přidělení srovnatelné pracovní a mzdové podmínky uvést. Jelikož je pokyn jednostranným právním jednáním agentury práce vůči dočasně přidělenému zaměstnanci, tak v něm tento zaměstnanec jako adresát jednostranného právního jednání nemůže cokoli prohlašovat.

57. Krajský soud k tomu uvádí, že se nelze ztotožnit s námitkou žalobce, že by správní orgány postupovaly chybně při interpretaci smluvních ujednání, neboť zde se nejednalo o chybný výkon a uplatňování práv, nýbrž o nezákonný postup, kdy nebyla zákonem vyžadovaná ujednání ustanovena v dohodách o dočasném přidělení.
58. Právní předpisy upravující agenturní zaměstnání se musí vykládat způsobem, který v co nejširší míře chrání agenturní zaměstnance. Jak uživatel, tak agentura práce mají povinnost zabezpečit, aby mzdové a pracovní podmínky agenturního zaměstnance nebyly horší než ty, které má kmenový zaměstnanec ve srovnatelném postavení (§ 309 odst. 5 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce). Tato povinnost má svůj původ v čl. 5 odst. 1 směrnice 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání, podle které *základní pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání zaměstnanců agentur jsou po dobu trvání jejich přidělení k uživateli přinejmenším stejné jako podmínky, jež by se na tyto zaměstnance vztahovaly, pokud by je tento uživatel zaměstnal přímo na stejném pracovním místě*.
59. Žalobce poukazuje na rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2023, č. j. 10 Ads 33/2023-60, v němž inspektorát práce, respektive Státní úřad inspekce práce, vyhodnocoval dodržování principu rovnosti v úrovni formálně uváděných skutečností v dohodě oproti faktickému stavu: *„Podklady ve správním spisu poskytovaly spolehlivý základ pro závěr, že hodinová mzda agenturních zaměstnanců byla nižší než mzda srovnatelných zaměstnanců uživatele. Již inspektorát uvedl, že výše hodinové mzdy byla výslovně uvedena ve mzdových výměrech jednotlivých agenturních zaměstnanců.“* Dohoda a Pokyn nesmí být stran mzdových podmínek v rozporu (rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2023, č. j. 10 Ads 33/2023-60), z čehož vyplývá, že by v předmětných dokumentech měla být bližší specifikace výše mzdy. Pouhé prohlášení, že podmínky jsou srovnatelné, nepostačuje. V Dohodě tak absentuje určení mzdy s ohledem na § 113 odst. 3 zákoníku práce, dle kterého musí být mzda sjednána před začátkem výkonu práce (viz uvedený rozsudek: *„Za účelem ochrany práv agenturního zaměstnance stanoví zákoník práce výčet informací, které mu agentura práce musí ještě před vysláním sdělit, a to v písemném pokynu“*).
60. Ve věci rozsudku NSS č. j. 10 Ads 33/2023-60 se jednalo o jiný skutkový stav – zaměstnavatel poskytl namísto srovnatelné mzdy nižší mzdu, ke které přičetl cestovní náhrady. NSS v žalobcem citované části odpovídal na to, že správní orgány měly podklady pro spočtení mzdy zaměstnanců, která byla nižší, než zaměstnanců kmenových – *„Náhrady, které poskytovala stěžovatelka, nejsou odměnou za vykonanou práci, ani se jí svou povahou neblíží. Stěžovatelka tak nemohla vyrovnat nerovné odměňování agenturních a kmenových zaměstnanců.“* Tato část nedopadá na argumentaci žalobce, že by neuvedení mzdy v dohodě mohlo být zhojeno faktickým stavem. Rozsudek tak není na nyní řešenou věc přílehlavý.

61. Lze tak shrnout, že jelikož absentovalo řádné ujednání o mzdových podmínkách, odporují tato ujednání zákonným požadavkům. To, zda správní orgány uvádí či neuvádí rozhodnutí soudu podporující jejich závěry, je irelevantní. Povinnost uvést srovnatelné mzdové podmínky totiž není samoúčelná. Jde o zákonem vyžadovanou náležitost písemného pokynu chránící agenturní zaměstnance, jíž se musí správní orgány řídit. Jejím smyslem je předcházet tomu, aby agenturní zaměstnanci byli využíváni jako pouhá levná pracovní síla.
62. Vzhledem k uvedenému se tak nelze ztotožnit s názorem žalobce, že je hlavní prioritou informovanost zaměstnance o rovnosti jeho postavení.
63. Žalobce odkazuje na odvolání ze dne 21. 7. 2023, v němž uváděl, že zvolená smluvní konstrukce odpovídá typicky odkazu činěnému v písemné smlouvě na jinou listinu známou všem stranám, která sama má účinek takový, že písemnou formou odkazující smlouvy zachovává, byť je obsah smluvního ujednání zaznamenán na vícero listinách. Předně je nutno poukázat na to, že odvolání z tohoto data se ve spisovém materiálu nenachází. Pravděpodobně měl žalobce na mysli své doplnění odvolání ze dne 25. 8. 2023. Dále krajský soud nezjistil, že by Dohoda obsahovala odkaz na dokument, jenž by stanovení mzdy upravoval. Nelze se tak ztotožnit s názorem žalobce, že takový postup je správný a že žalobce dodržel zákonné podmínky podle § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce. Nedošlo k individualizaci jednotlivých pracovníků, ustanovení jsou u všech totožná.
64. Co se týče vyjádření stran ohledně rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2021 č. j. 29 Ad 4/2020-34, tento správní orgán prvního stupně uvedl nad rámec a skutečnost, jakým způsobem mají strany upraveny dohody (dvoustranně, trojstranně), není relevantní pro závěr o naplnění přestupku § 33a odst. 1 písm. d). Rozsudek objasňuje rozdíl mezi Dohodou o dočasném přidělení zaměstnance agentury práce a Pokynem k dočasnému přidělení zaměstnance agentury práce tak, jak je vymezují i ust. § 308 a 309 zákoníku práce. Nelze souhlasit se žalobcem, že Dohody odpovídají zákonnému požadavku v § 308 odst. 1 písm. f) zákoníku práce a že konkrétní naplnění podmínek a zachování rovnosti zaměstnance agentury práce a zaměstnance uživatele je možno prokázat doložením mzdových výměrů či jiných důkazů.
65. Žalobce dále nesouhlasí s naplněním materiální stránky přestupku. Dle žalobce měly být zkoumány pracovní a mzdové podmínky. S názorem žalobce se krajský soud neztotožňuje. Pracovní a mzdové podmínky musí být dle zákona stanoveny již v samotné Dohodě o dočasném přidělení a Pokynu. Lze se ztotožnit se správními orgány, že nedodržení náležitostí ohrožuje právní jistotu zaměstnanců ohledně srovnatelných mzdových podmínek zaměstnanců uživatele, kteří vykonávají totožnou práci (spravedlivé odměňování a právní jistota finančních nároků, kterých se mohou u agentury práce dožadovat), a právní jistotu agentury práce, která musí o těchto podmínkách zaměstnance informovat, dodržovat je a vyplácet. Pochybení žalobce bylo zjištěno u všech 6 zkontrolovaných dočasně přidělených zaměstnanců společností FORUM jako agentury práce. Lze tak uzavřít, že správní orgány měly dostatečné důkazy pro své závěry. Nejsou zde významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. Žalobcem citovaný rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 – „*Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*“ tak není na nynější věc přílehlavý. Faktické dodržení

principu rovnosti mezi zaměstnanci agentury práce a zaměstnanci uživatele nebylo třeba zkoumat, neboť došlo k porušení zákonné podmínky – nebylo tak třeba ze strany správních orgánů vést další dokazování.

66. S ohledem na uvedené tak zdejší soud zrušil rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu, neboť žalovaný rozhodl o obou přestupcích jedním výrokem. Důvodem bylo nedostatečné zjištění skutkového stavu ve vztahu k přestupku podle dle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti.

VII. Závěr a náklady řízení

67. Krajský soud s ohledem na výše uvedené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost, spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu [§ 78 odst. 1 s. ř. s.], a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 78 odst. 5 s. ř. s.]. Jelikož v něm bude žalovaný právním názorem krajského soudu vázán [§ 78 odst. 5 s. ř. s.], shrnuje soud své závěry takto. Žalovaný provede výslech svědků, a to paní Z. a paní R., ve vztahu k jejich výkonu práce při kontrole pracoviště Kšírova inspektorátem práce.
68. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
69. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívaly v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a v nákladech právního zastoupení v řízení před krajským soudem.
70. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna zástupce žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika a doplnění žaloby) a čtyři režijní paušály, a to ve výši $4 \times 3\,100$ Kč a 4×300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 13 600 Kč. Jelikož zástupce žalobce je registrovaným plátcem DPH, zvyšuje se tento nárok o částku 2 856 Kč odpovídající dani ve výši 21 %, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč.
71. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 19 456 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. března 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu